

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

V. Calvinistae & Lutherani confusionum istarum causam sibi invicem
imputant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

confessionem accipio, & ex eo quæro, quando athei illi & Epicurei prodire cœperint? An non, postquam Lutherus, Calvinus, Beza, & ipse quoque Pleſſæus primævam fidem convulserunt, anno quando illi puteum abyſſi aperuerunt, nempe credendi & vivendi uti placet libertatē? His querelis nihil frequentius in pseudo evangelicorum libris occurrit, ut apud Galium in libro I. de Anabaptistarum erroribus, apud Corvinum in dialogis, & Hedionis ad Melanchtonem epistola videre est; quorum hic aperte queritur, *Novos illos Evangelicos incitato cursu ad atheismum ferri.* Idem ait, *Papatum iam reiici, sed interim vix quemquam Christianis digna opera facere, adeoque omnem sere Dei memoriam & reverentiam ex hominum cordibus esse evulsam.* Ad quam impietate vero devenit fuerit, ex sequenti patet narratione. *Non procul à Cassovia Predicans quidam (cuius sectæ fuerit, non addo, quum Reſcius (m) quoque, à quo ista accipi miſerit) convocatis aliquot sua farina hominibus, & testibus baptisimi (quos Compates & Conmates vulgo vocamus) accitis, omnibus qua in Romana Ecclesia adhiberi solent, adhibitis verbis & ceremonijs porcum baptizavit.* Alius quidam quum Cœnam distribuenti panis deesset, libum communicantibus porrexit, Romantij in Delphinatu ij qui Reformati dicuntur, vitulum in Quadragesima publice baptizaverunt, & pro vitulo Lupum piscem appellaverunt. Sturmius quidem Evangelicæ suæ religionis in totamque diversas sectas distractionem in libro de inveniendâ concordia deplorans, vaticinatur, *nisi Evangelici Principes suam interponant auctoritatem, & dissidia illa exstinxerint, caveri non posse quin mille nova quotidie hæreses inter Evangelicos emergant, eandemque fortunam Europam, quam Asia, Africa & Græcia subituram: aditu iam iam ad Mahumetismum quam atheismum patefacto.* Negari sane non potest, multas Novorum istorum hæreticorum opiniones Alcorano seu Mahumetis delirijs valde esse adlines. *Turca enim ex Mahumetis præscripto, unum Deum esse credunt: sed Trinitatem in unitate negant. Idem Iesum Christum pro varaci Propheta, & homine, à peccatis immuni, è Maria Virgine sine peccati labenato habent: quam solam unâ cum Iesu filio, ex omni Adami progenie à Sathana intactam fuisse, Mahumetes in Azovæ 66. ait.* Idem inquit, (n) Christum ad dexteram Dei in cœlu collocatum sedere, unde olim ad generale iudicium venturus sit. Ad personam Salvatoris certè quod attinet, complures hæretici è Lutheranis progessi,

idem cum Turcis sentiunt. Exstat Hieronymi Zanchij olim in Palatinatu theologi liber, *De tribus Elohim & uno Iehova*, ubi pulchra illa dogmata leguntur. *Ite iam, Ite maledicti atque abominabiles mortales, qui vestra libertate nihil credendi licentiam publice omnibus proposuistis, & veram à vobis religionem denuo productam, Papatumque destructum; ac Lutherum & qui post ipsum existerunt, singulari divini Spiritus radio & occultorum hætenus mysteriorum cognitione collustratos fuisse non minus vane quam ridiculo iactitate.* In Polonia quidem & vicinis regionibus tabulæ quædam siue picturæ circumlatæ sunt, quibus Papatus ruina depicta effigebatur, templo quodam depicto, cuius tectum Lutherus in culmine sedens demolitur, & rudera deiicit, Zuinglius vero & Calvinus muros ardent. At Georgius Paulus Blaudarus & alij istorum similes hgonibus fundamenta suffodiunt atq; funditus evertunt.

V. Tanto rum dissidiorum & confusionum culpam Calvinistæ (de quorum doctrina & moribus fufe in hoc Opere tractabitur) Lutheranis, hi contra Calvinistis impurant, qui sub Euangelii prætextu, Arrianas, & Mahumetanas impietates spargant. Qua culpa ipsos non carere inde suspicari quis potest, quod Transylvani quidam & Rasciani litteras ad Mahumetana legis interpretem siue Talismanum Constantinopolim miserunt, quibus de ceremonijs Turcicæ circumcisionis erudiri petunt, eandem in Poloniam intraducturi. Iacobus Andreæ Lutheranus theologus & Tubingenſis Vniuersitatis Cancellarius, *Mirum non esse, scribit, quod multi in Polonia, Transylvania & Hungaria Calvinista Arriani, quidam etiam Mahumetani & Turca facti sint, quibus Calvinus doctrina sua latam iam dudum patefecerit fenestram.* Auctot vero historix Augustanæ de Cœna Domini, complures Calvinistas, horribili & detestando exemplo, deserto Christianismo ad Turcas defecisse inquit Alij quoque à Petro Statorio Genevæ educato, Arrianismum ex Calvinii libris haustum publice prædicatum allegerunt.

Andreas Volanus Lutheri sectator in Parænesi ad Novos Poloniæ Arrianos, eos doctrinam suam Calvinii auctoritate, cuius verba frequenter citent defendere scribit. *Quumque initio Calvinista*

m In Atheis. de Sacram. Baptisimi. n Azov. s. & 31.

nista quidam in Poloniam irrepserunt, Caluinum ab ijs quid de Antitrinitariorum & Arrianorum dogmatis sentiret, rogatum, ita respondisse, ut multo maiores ipsorum animi scrupulos iniecerit. Quorum aliquem in hanc sententiam ad eum scripsisse Stracatus testatur: Audisse se ex multis doctissimis illorum locorum viris, dissertationem ad Pinchonianos missam, à Gallo potius aut Blandrato quam à Caluino profectam videri: nec persuaderi sibi potuisse tot propositiones Arrianam & Eutyrianam hæresin, ab ipso in libro Institutionum multis oppugnatam ac refutatam, sapienter Caluino excidisse: neq; umquam hoc crediturum fuisse, nisi alteris literis pro suis illas assereret. Hoc vero non Catholici tantum, verum etiam ij quos illi in Francia Patres suos appellant, & qui in Germania capitales ipso- rum inimici sunt, testantur. Audiamus vnum ex istis, (e) ex Lutheranis Arrianum & ex Arriano Mahumetistam factum, in epistola Anno M. D. LXXIV. die Iunij II. ad Stephanum Gerlachium scripta, & huius contra Danæum libello inserta, sic loquentem: Neminem se vidisse suo tempore Arrianum factum, qui non prius Calvinista fuerit: quales sint Blandratus, Alciatus, Franciscus David, Gentilis, Siluanus, alij. Qui ergo ab Arrianismo abherreat, eum à Calvinismo sibi cauere debere. Stacatus vero Lutheranus fratres suos hortatur, ut à Caluini libris legendis abstineant, & imprimis quæ ille de Trinitate, de incarnatione, de Eucharistia, de Baptismo, de Præsentia & Prædestinatione scripsit.

VI. Sed si verum dicere velimus, tam hi vere quam illi Turcis viam ante plane obstructam & inaccessibilem strauerunt. Iohannes Simlerus in vita Bullingeri Zuingliani, infamia hac Brentiū, Illyricum & Musculum onerat: interim utriusque Catholicos cum Mahumetanis copulans, & Catholicam religionem cum Musulmannica comparans, sic ut Romanam Pontificem dicant multo infestiorum esse Iesū Christi hostem, quam ipsum Turcam. Quam vero in Azoare XXXVI. legiscent, bona opera meritosa esse ad salutem; & Mahumetem, sequentem id quod ipsa naturæ lex & ratio dicat, in Azoare XX. asserere, Deū unicuique secundum bona aut mala opera retributum: statim glossas has margini alleuerunt: *Ecce Papistarū doctrinam.* Sic nuper Minister quidam de Caluini schola, epistolæ quam ad Nobilem eiusdem religionis virum scripseram, respondens, Romam eū Mæcha, & Catholicam Ecclesiam cum Tur-

cica comparare non veretur. Verum ut promisso ipsi facto satisfaciam, sequenti capite quosdam nouæ religionis articulos cum Mahumetana conferam, ut appareat, Cardinalem Polum, quum videret Lutheranam doctrinam tam altas agere radices & longe lateque propagari, non sine causa exclamasse: *Ecce Alcorani sementem.* Non equidem illud mihi propositum est, ut vllam personam iniuria afficiam; neque illos ego cum Iudæis aut Turcis, ut illi nos, iuxta æstimabo: quamuis præcipuis ipsorum doctoribus Melanchthoni & Bibliandro Alcorani versionem, in Germania diligenter admodum impressam, debeamus, è qua *Micheas Musulmannus* apud Reginaldum, cum honorifico sane istorum hominum elogio, *magnam Turcica secta accessionem factam gloriatur; quam etiam Præfationibus suis, exornarunt, & lectoribus commendarunt;* licet si verum dicere velimus: in toto Alcorano nihil sit vel verbis elegans, vel sententijs lectum atque argutum, quod lectoris animum detinere possit; sed tetra quædam infinitorum errorum, deliriorum, mendaciorum & blasphemiarum raphodia & colluuiæ: ut merito dici possit, in nullis quæ unquam vsquam prodierunt scriptis, Deum veritatem iudiciorum suorum contra eos qui ad cælestis lumen oculos claudunt, clarius manifestasse, quam in Alcorano. Eundem tamen Lutherus luminari epistola exornare non dubitauit: in qua inter alia dicit, *si quis ex libro isto Papistarum mores & vitam cum Turcarum vita & moribus comparat, illos his multo deteriores deprehensurum; seque ita putare, Papistam monachum aut clericum ne triduum quidem inser, Turcas viuere posse, quin suam deserturus sit religionem. Tanta sibi videri miracula, tot monstrofa abstinentia & disciplina exempla, ut Cathusianis & Benedictinis, si cum istis conferantur, pudorem incutiant. Neque veros Christianos (horrendam blasphemiam, ab ipso Sathana eructatam!) neque ipsum Christum, neque Apostolos, neque Prophetas tanta umquam fecisse.* Hæc Lutherus: ex quibus puto satis apparet, quæ à me hoc loco dicuntur, non ab vlla perturbati animi affectione promanare, sed ab ipsa Veritate dictari; neque me in protrahendis, sed istos in agnoscendis suis erroribus cæcutire. Sanctes quidem & Feuardenius in Caluini & Bezæ scriptis plus quam centum Arrianismos notarunt. Equidem hanc hæreson inter se collationem lubenter missam facerem (Mahumetis-